

δράγμα, ατος (τὸ) 1 la poignée de liges que le moissonneur saisit de la main gauche || 2 gerbe d'épis moissonnés, gerbe || 3 blé non encore coupé, moisson [δράσσομαι].

δραγματι-φόρος et **δραγματο-φόρος, ος, ον**, qui porte des gerbes [δράγμα, φέρω].

δραγματεύω, lier en gerbes, gerber [δράγμα].

δραίνω (*seul. prés.*) vouloir faire une chose [δράω].

δράκαινα, ης (ἡ) dragon femelle [δράκων].

δρακεῖν, δρακεῖς, v. δέρκομαι.

δράκον, αο. 2 de δέρκομαι.

δρακονθ-όμιλος, ος, ον, qui fréquente les dragons [δράκων, όμιλέω].

δρακόντιον, ου (τὸ) sorte de ver qui s'engendre sous la peau [δράκων].

δρακοντό-μαλλος, ος, ον, hérissé de serpents [δράκων, μαλλός].

δρακοντώδης, ης, ες, de la nature du serpent [δράκων, -ώδης].

δράκων, οντος (ὁ) dragon, *animal fabuleux*; *p. ext.* serpent [R. Δρακ, voir; cf. δέρκομαι].

δράκων, part. αο. 2 de δέρκομαι.

δράμα, ατος (τὸ) 1 action; *particul.* affaire, office, devoir ou obligation dont on s'acquitte || 2 action se déroulant sur un théâtre, pièce de théâtre, drame; *particul.* tragédie [δράω].

δραματικός, η, όν, dramatique, théâtral [δράμα].

δραμάτιον, ου (τὸ) petite pièce de théâtre [δράμα].

δραματο-ποιός, οὔ (ὁ) auteur dramatique [δράμα, ποιέω].

δραματοουργία, ας (ἡ) composition ou représentation d'une pièce de théâtre [δράμα, έργον].

δραμεῖν, inf. αο. 2 de τρέχω.

δράμημα, ατος (τὸ) course [δραμεῖν].

δραμούμαι, fut. de τρέχω.

δράξομαι, v. δράσσομαι.

δραπετεύω, s'enfuir, s'échapper [δραπέτης].

δραπέτης, ου, adj. m. fugitif : δρ. βασιλέος, HGT. qui s'enfuit de chez le roi; δρ. κληρος, SOPH. jeton ou boule d'un fuyard, *c. à d.* d'un poltron; *abs.* ὁ δρ. esclave fugitif, déserteur [*διδράσκω, πίπτω].

δραπετικός, η, όν, qui concerne les esclaves fugitifs [δραπέτης].

δραπετίσκος, ου (ὁ) misérable esclave fugitif [δραπέτης].

δρασειώ (*seul. prés.*) avoir envie d'agir, de faire, *acc.* [δράω].

δράσιμος, ος, ον, ce qu'il faut faire, ce qu'on peut faire [δράω].

δράσις, εως (ἡ) efficacité, force [δράω].

δρασκάζω, tenter de s'enfuir [*διδράσκω].

δρασμός, οὔ (ὁ) fuite [*διδράσκω].

δράσσομαι, att. δράττομαι (*f. δράξομαι, αο. έδραξάμην, pf. έδραγαμι*) prendre avec la main, prendre : τινος, qqe ch.; *rar. avec l'acc.*

***δράστειρα, ion. δρηστειρα, ας** (ἡ) servante active ou empressée [δράω].

δραστέον, plur. δραστία, adj. verb. de δράω. 1 ***δραστήρ, ion. δρηστήρ, ηρος** (ὁ) serviteur (*litt.* celui qui fait la besogne) [δράω].

2 ***δραστήρ, ion. δρηστήρ, ηρος, adj. m. fugitif** [*διδράσκω].

δραστήριος, ος, ον, actif, *en parl. de pers.*; *άνηρ όρ. ές τά πάντα*, THC. homme prêt à toutes les entreprises, propre à tout; τὸ δραστήριον, l'activité; *en parl. de choses*, efficace, énergique [δράω].

δραστικός, η, όν, c. δραστήριος.

δρατός, η, όν, écorché [*adj. verb. de δέρω*].

δράττομαι, v. δράσσομαι.

δραχμή, ης (ἡ) drachme attique, *monnaie de six oboles* (*c. à d. un peu moins d'un franc*).

δράω-ῶ (*impf. έδρων, f. δράσω, αο. έδρασα, pf. έδραξα*; *pass. αο. έδρασθην, pf. έδραμαι*) faire; *particul.* : 1 agir, *p. opp.* à être inactif, *d'ou servir, être serviteur ou servante* : *αἴψα κεν εὔ δρωίμι μετὰ σφίσιν, ότι θέλοιεν*, OD. dès lors, je lcs servirais bien pour tout ce qu'ils voudraient || 2 agir, faire, *p. opp.* à *πάσχω* : *εὔ δρωσαν, εὔ πασχουσαν*, ESCHL. faisant le bien, bien traitée; *κακώς δρασαντες οὐκ ελάσσονα πάσχουσι*, ESCHL. ayant fait le mal, ils éprouvent des maux aussi grands; *πολλά δρών αντιπάσχω χρηστά*, SOPH. rendant beaucoup de services, j'en reçois en échange; *τά γ' έργα μου πεπονηθός' έστ*: *μάλλον ἢ δεδρακότα*, SOPH. ce que j'ai fait est d'un homme qui a subi (la fatalité) plutôt qu'il n'a volontairement agi || 3 faire, exécuter, accomplir : *τι, qqe ch.*; *δρᾶν τι, faire qqe ch.*, réussir, *p. opp.* à *οὐδέν ποιεῖν*, ne venir à bout de rien, ne pas réussir; τὸ δρώμενον, l'action, le fait; *τά υρώμενα*, les faits, les événements; *en mauv. part.* faire (un mauvais coup), commettre (un crime) : *τόν δεδρακότα*, SOPH. meurtrier (de Laïus); *avec double rég.* : *δρ. τινά τι, τι εἰς τινα, τί τινα, faire qqe ch. (du bien, du mal) à qqn*; *εὔ ου κακώς δρᾶν τινα*, SOPH. faire du bien ou du mal à qqn; *τά εὔ δεδραμένα*, THC. les bienfaits; *en outre δράω s'emploie dans div. locut.* : *τί δράσω*; SOPH. que ferai-je pour marquer le découragement ou le désespoir; *οἶσθ' ὁ δρᾶσον*, AR. sais-tu ce que tu dois faire? [R. Δρα, faire].

δρεπάνη, ης (ἡ) faux [*cf. δρέπανον*].

δρεπανη-φόρος, ος, ον, armé de faux [δρεπάνη, φέρω].

δρεπανο-ειδής, ης, ες, qui a la forme d'une faux [δρέπανον, είδος].

δρέπανον, ου (τὸ) 1 faux || 2 sabre recourbé en forme de faux, cimenterre [δρέπω].

δρέπω (*f. inus.*; *pass. seul. αο. έδρέφην*) cueillir, || *Moy. f. δρέφουμαι, αο. έδρέψαμην*, cueillir pour soi, *acc.* [R. Δραπ, cueillir, faucher].

δρεψεύμενος, part. fut. dor. de δρέπω.

δρηπέτης, ion. c. δραπέτης.

δρησμός, ion. c. δρασμός.

δρηστειρα, v. *δραστειρα.

δρηστήρ, v. *δραστήρ 1 et 2.

δρηστής, v. *δράστης 1.

δρηστοσύνη, ης (ἡ) service, fonction de serviteur [δράω].

δρια, v. δρίαος.

δριμέως, adv. aigrement, avec une saveur *ου*